

Este insolventa noua "industrie neagra"? - Interviu Dragne si Asociatii

Autor: Cristina Cauea
Luni, 21 Mai 2012, ora 09:30

Insolventa, ca industrie neagra, este generata de companiile care isi cer falimentul nu din cauza conditiilor de piata, ci pentru a-si insela creditorii.

Intr-un interviu acordat Business24, Stelian Garofil, Deputy Managing Partner Dragne si Asociatii explica de ce nu se poate vorbi de un fenomen generalizat, cat de mult este afectat sistemul bancar din Romania si care sunt masurile minime care se impun pentru ca insolventele sa nu calce pe urmele fenomenului "credite cu buletinul".

Secretarul Consiliului Consultativ, Ionel Blanculescu declarat intr-un interviu ca insolventa a devenit o "industrie neagra", companiile cerandu-si falimentul nu din cauza conditiilor de piata, ci pentru a insela creditorii. Este, dupa parerea dumneavoastra, insolventa un fenomen generalizat?

Nu putem afirma ca suntem in prezenta unui fenomen generalizat, asa cum s-a intamplat in cazul "creditelor cu buletinul".

Dupa cum s-a putut constata in anii precedenti, in cazul "creditelor cu buletinul" s-au infiintat adevarate grupuri infractionale care au prejudiciat institutiile de credit cu sume care nu au mai putut fi recuperate niciodata.

In cazul societatilor comerciale sau al altor entitati ce pot face obiectul procedurii insolventei nu se poate vorbi despre o explozie sau crestere semnificativa a situatiilor in care intrarea in insolventa sau faliment s-a facut in scopul fraudarii creditorilor.

Si, inainte de aparitia crizei economice au existat situatii in care diversi creditorii au cerut insolventa pentru a evita restituirea sumelor datorate creditorilor.

Asa cum rezulta din statistici, cresterea numarului de dosare de insolventa in perioada 2009-2010 s-a datorat, in principal, crizei din domeniile real estate-ului si constructiilor, cea mai mare pondere a societatilor ajunse in insolventa fiind din aceste domenii de activitate.

De remarcat ca, in anul 2011, numarul insolventelor a scazut cu 10% fata de anul 2010, iar in anul 2012 se pastreaza trendul descrescator, numarul dosarelor de insolventa fiind cu aproape 20% mai mic decat in perioada similara a anului 2011.

In ce masura este afectat sistemul bancar din Romania de aceste practici?

Ponderea acestor insolvente frauduloase, cum le-a caracterizat Consiliul Consultativ, nu este atat de mare incat sa afecteze institutiile financiare sau bancare. Ceea ce afecteaza institutiile de credit este contextul economic, care a determinat cresterea numarului dosarelor de insolventa, ca urmare a imposibilitatii debitorilor de a mai face fata datoriilor scadente.

Asa cum chiar Consiliul Consultativ recunoaste, este foarte greu sa distingii intre o companie care intra in insolventa datorita imposibilitatii de a isi plati datoriile si una care recurge la aceasta procedura pentru a isi frauda creditorii, imprejurare ce ingreuneaza cuantificarea situatiilor de insolventa frauduloasa si, implicit a pagubelor cauzate de acest fenomen.

Ce mijloace au creditorii pentru a se proteja de astfel de practici?

Protectia impotriva unor astfel de practici ar trebui sa fie principala preocupare a creditorului la momentul acordarii finantarii, iar nu acordarea finantarii. In perioada anilor 2006-2009, preocuparea institutiilor de credit era de a acorda cat mai multe credite, de a isi mari cota de piata, problema garantiilor fiind privita cu o oarecare "indulgenta".

Probabil ca ar trebui revizuite procedurile de verificare a bonitatii, dar mai ales pe cele privitoare la constituirea garantiilor asupra unor bunuri importante pentru compania respectiva sau reprezentatii acesteia.

De exemplu, un mijloc eficient ar fi acela de a se solicita garantii personale asupra unor bunuri concrete si importante pentru membrii organelor de conducere sau de decizie ale companiei care doreste obtinerea unei finantari.

Exista insa posibilitatea ca asemenea garantii sa descurajeze obtinerea de credite de catre companii, ceea ce ar afecta activitatea de creditare. Pentru institutia financiara devine o problema de alegere intre a acorda mai multe credite cu garantii satisfacatoare sau a acorda mai putine credite, insa cu garantii suficiente pentru acoperirea riscului.

Este procedura de insolventa a unei companii "vinovatul" in aceasta situatie? Care sunt, dupa parerea dumneavoastra, cauzele juridice, de procedura, care au permis crearea unui asemenea precedent?

Nu se poate imputa vreo vina procedurii insolventei. In marea majoritate a cazurilor invocate de Consiliul Consultativ perspectiva insolventei a fost avuta in vedere chiar la momentul obtinerii finantarii. Practic, inca de la momentul demersurilor in vederea obtinerii finantarii, compania debitoare a avut reprezentarea ca, odata primita finantarea, nu o va mai restitui.

Insolventele reprezinta un segment care a ajutat firmele de avocatura sa supravietuiasca crizei financiare. In ce masura depind, in prezent, casele de avocatura din consilierea companiilor care cer sau vor sa intre insolventa?

Ca regula casele de avocatura sau cabinetele individuale ofera servicii complexe, in multe domenii, astfel incat este greu de presupus ca insolventele le-au conferit resursele necesare pentru supravietuire.

Este adevarat ca, in ultima perioada, au sporit incasarile departamentelor specializate, insa revenirea la numarul de insolvente din 2008 nu ar putea pune in pericol activitatea avocaturilor. Vor aparea alte domenii in care va fi nevoie de serviciile avocaturilor, astfel incat se va compensa eventuala diminuare a numarului de insolvente.

Care sunt cele mai afectate domenii in care companiile sunt nevoite sa isi ceara insolventa?

Conform statisticilor, domeniile cele mai afectate de criza financiara au fost si raman cele ale comertului, industriei prelucratoare si constructiilor.

Probabil ca in viitor se va adauga si domeniul energiei eoliene, deoarece exista foarte multe companii care au facut imprumuri semnificative pentru a dezvolta asemenea proiecte si in prezent sunt prea putini clienti interesati de a achizitiona aceste parcuri.

Care sunt masurile pe care guvernul le-ar putea adopta pentru a contracara consecintele acestui fenomen?

Daca ne referim la insolventele frauduloase, guvernul nu ar avea ce masuri sa mai adopte, deoarece exista cadrul legislativ pentru a se atrage raspunderea civila si/sau penala a celor ce au inelat creditorii.

In ceea ce priveste insolventa determinata de contextul economic, cele mai potrivite masuri ar fi de reducere a fiscalitatii si de sporire a procentului de sume recuperate la bugetele de stat.

Sursa: Business24.ro